

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 691/2013

2014/EES/4/06

frá 19. júlí 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 152/2009 að því er varðar aðferðir við sýnatöku og greiningu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 152/2009 frá 27. janúar 2009 um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með fóðri⁽²⁾ var viðurkennt að uppfæra þyrfti ákvæði um sýnatöku til að taka tillit til nýjustu þróunar á aðferðum við framleiðslu, geymslu, flutning og markaðssetningu á fóðri.
- 2) Sýnataka vegna opinbers eftirlits með varnarefnaleifum í og á fóðri úr jurta- og dýraríkinu skal framkvæmd í samræmi við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/63/EB frá 11. júlí 2002 um sýnatökuaðferðir innan Bandalagsins við opinbert eftirlit með leifum varnarefna í og á vörum úr jurta- og dýraríkinu og niðurfellingu á tilskipun 79/700/EBE⁽³⁾. Kröfurnar um sýnatöku sem kveðið er á um í tilskipun 2002/63/EB eru lágmarkskröfufur og kröfurnar um sýnatöku sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru almennt a.m.k. jafngildar þeim lágmarkskröfum eða strangari, að undanskildri kröfunni um stærð lokasýnis úr tilteknum vörum. Með innfærslu ákvæða um stærð lokasýnis vegna eftirlits með varnarefnaleifum verður einnig hægt að nota aðferðirnar við sýnatöku, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, við eftirlit með varnarefnaleifum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 197, 20.7.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 216/2013 frá 13. desember 2013 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 54, 26.2.2009, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 187, 16.7.2002, bls. 30.

- 3) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 619/2011⁽⁴⁾ er mælt fyrir um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með fóðri að því er varðar tilvist erfðabreytts efnis sem er í málsmeðferð vegna leyfisveitingar eða sem leyfi fyrir er fallið úr gildi. Varðandi sýnatöku er í reglugerð (ESB) nr. 619/2011 vísað í ákvæði reglugerðar (EB) nr. 152/2009 þar sem eru fastsett sértæk ákvæði um stærð sýnis. Meðal breytinga sem innleiddar eru með þessari reglugerð eru sértæk ákvæði um stærð sýna og því skal einnig nota aðferðirnar við sýnatöku sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 152/2009, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, við eftirlit með því hvort farið sé að ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 619/2011.

- 4) Það þarf tíma til að innleiða nýju sýnatökuaðferðina.

- 5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 152/2009 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 152/2009 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„I. gr.

Sýnataka vegna opinbers eftirlits með fóðri, einkum að því er varðar ákvörðun á innihaldsefnum, þ.m.t. efni sem inniheldur eða samanstendur af eða er framleitt úr

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 166, 25.6.2011, bls. 9.

erfðabreyttum lífverum, fôðuraukefni, eins og þau eru skilgreind í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003(*) og óæskileg efni, eins og þau eru skilgreind í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB(*), skal framkvæmd í samræmi við aðferðirnar sem lýst er í I. viðauka.

Aðferðin við sýnatöku sem lýst er í I. viðauka gildir fyrir eftirlit með fôðri að því er varðar ákvörðun á varnarefnaleifum, eins og þær eru skilgreindar í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 396/2005(*) og við eftirlit með því hvort farið sé að ákvæðum reglugerðar (ESB) nr. 619/2011.“

(*) Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

(**) Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10.

(***) Stjtið. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 1.

2) Í stað I. viðauka komi textinn í I. viðauka við þessa reglugerð.

3) Í stað II. viðauka komi textinn í I. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2014.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. júlí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Forseti.

José Manuel BARROSO

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

AÐFERÐIR VIÐ SÝNATÖKU

1. TILGANGUR OG GILDISSVIÐ

Sýni vegna opinbers eftirlits með fœðri skulu tekin í samræmi við þær aðferðir sem lýst er hér á eftir. Sýni, sem þannig eru fengin, skulu teljast dæmigerð fyrir þær vörueiningar sem þau eru tekin úr.

Tilgangur með dæmigerðri sýnatöku er sá að ná litlu broti úr framleiðslulotu á þann hátt að ákvörðun á hvers konar sérstökum einkennum þessa brots endurspegli meðalgildi einkenna þessarar framleiðslueiningar. Taka skal sýni úr framleiðslueiningu með því að taka endurtekið hlutasýni á ólíkum stöðum í framleiðslueiningunni. Þessi hlutasýni skal sameina með því að blanda þeim saman í safnsýni, sem dæmigerð lokasýni skulu tilreidd úr með dæmigerðri skiptingu.

Ef, við sjónræna skoðun, fram kemur gæðamunur á þeim skömmtum fœðurs, sem á að taka sýni úr, og öðru fœðri úr sömu framleiðslueiningu, skal aðgreina slíka skammta frá hinu fœðrinu og meðhöndla þá sem aðskildan framleiðsluhluta. Ef ekki er unnt að skipta fœðrinu í aðskilda framleiðsluhluta skal taka sýni úr fœðrinu sem einni framleiðslueiningu. Í slíkum tilvikum skal gera grein fyrir þeirri staðreynd í sýnatökuskýrslunni.

Þegar sanngreint er að fœður, sem sýni hefur verið tekið úr í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, uppfyllir ekki kröfur Evrópusambandsins og er hluti framleiðslueiningar fœðurs sem tilheyrir sama flokki eða lýsingu, skal gert ráð fyrir að það eigi við allt fœður í þeirri framleiðslueiningu, nema ef, eftir ítarlegt mat, ekkert bendir til þess að það sem eftir er af framleiðslueiningunni uppfylli ekki kröfur Evrópusambandsins.

2. SKILGREININGAR

- „Framleiðslueining“ (eða „lota“): sanngreint magn fœðurs sem staðfest hefur verið að búi yfir sameiginlegum einkennum, s.s. er varðar uppruna, tegund, tegund umbúða, pakkanda, sendanda eða merkingar, en þegar um er að ræða framleiðsluferli: framleiðslueining sem er framleidd í einni stöð og með samræmdum framleiðslubreytum eða nokkrar slíkar einingar sem eru framleiddar í samfellu og geymdar saman.
- „Vörueining“: framleiðslulota eða sanngreindur hluti framleiðslueiningar eða framleiðsluhluta.
- „Innsiglað sýni“: sýni sem er tekið á þann hátt að komið er í veg fyrir aðgang að sýninu án þess að brjóta eða fjarlægja innsiglið.
- „Hlutasýni“: sýni sem er tekið á einum stað í vörueiningunni.
- „Safnsýni“: safn hlutasýna úr sömu vörueiningunni.
- „Smækkað sýni“: hluti safnsýnis, fenginn með smækkun, þ.e. með því að hluta það niður á dæmigerðan hátt.
- „Lokasýni“: hluti af smækkuðu sýni eða af safnsýni sem hefur verið gert einsleitt.
- „Rannsóknarsýni“: sýni sem er ætlað fyrir rannsóknarstofu (eins og tekið er við því á rannsóknarstofu) og getur verið lokasýni, smækkað sýni eða safnsýni.

3. ALMENN ÁKVÆÐI

- „Starfsfólk sem tekur sýni“: starfsfólk, sem aðildarríkin hafa veitt umboð til þess, skal taka sýni.
- Sýnið skal innsiglað þannig að komið er í veg fyrir aðgang að sýninu án þess að brjóta eða fjarlægja innsiglið. Merki innsiglisins skal vera auðgreinanlegt og vel sjáanlegt. Til vara má setja sýnið í ílát sem hægt er að loka þannig að ekki er hægt að opna það án þess að ílátíð eða geymirinn hljóti varanlegan skaða af og endurnotkun ílátsins eða geymisins er þar með ómöguleg.
- „Auðkenning sýnisins“: sýnið skal merkt óafmáanlega og auðkennt þannig að ótvíræð tengsl eru milli þess og sýnatökuskýrslunnar.
- Úr hverju safnsýni skal taka a.m.k. tvö lokasýni: a.m.k. eitt vegna eftirlits (fullnustu ákvæða) og annað fyrir stjórnanda fœðurfyrirtækisins (til varnar). Að lokum má taka eitt lokasýni til viðmiðunar. Ef allt safnsýnið er gert einsleit ber að taka lokasýni úr einsleita safnsýninu, svo fremi að það stangist ekki á við reglur aðildarríkjanna að um réttindi stjórnanda matvælafyrirtækisins.

4. BÚNAÐUR
- 4.1. Sýnatökubúnaðurinn skal vera úr efnum sem geta ekki mengað vörunar sem sýni eru tekin úr. Til að forðast vixlmengun skal vera auðvelt að hreinsa búnað sem á að vera margnota.
- 4.2. **Búnaður sem mælt er með við töku sýna úr föstu föðri**
- 4.2.1. *Handvirk sýnataka*
- 4.2.1.1. Skófla með flötu blaði og lóðréttum hliðum
- 4.2.1.2. Sýnatökuspjót með langri rauf eða hólfum. Stærðarmál spjótsins verða að vera í samræmi við eiginleika vörueiningarinnar (dýpt íláts, sekkjastærð o.s.frv.) og stærð agna í föðrinu.
- Þegar fleiri op eru á sýnatökuspjótinu skulu opin aðskilin með hólfum eða þeim raðað dreift til að tryggja að sýni sé tekið á mismunandi stöðum meðfram spjótinu
- 4.2.2. *Vélvirk sýnataka*
- Heimilt er að nota viðeigandi tækjabúnað til sýnatöku úr föðri á hreyfingu. Með „viðeigandi“ er átt við að sýni eru tekin úr a.m.k. öllu þversniði streymisins.
- Sýnatöku úr föðri á hreyfingu (á háum streymishraða) má framkvæma með sjálfvirkum sýnatökubúnaði.
- 4.2.3. *Sýnadeilir*
- Ef mögulegt og viðeigandi er skal nota búnað sem skiptir sýni í því sem næst jafna hluta til að útbúa dæmigerð smækkuð sýni.

5. MEGINDLEGAR KRÖFUR VARÐANDI FJÖLDA HLUTASÝNA

- Megindlegu kröfurnar í liðum 5.1 og 5.2 varðandi fjölda hlutasýna gilda fyrir vörueingar sem eru allt að 500 tonn að stærð og hægt er að taka dæmigerð sýni úr. Aðferð við sýnatöku sem hér er lýst er jafngild fyrir meira magn en þá hámarksstærð vörueininga sem mælt er fyrir um, að því tilskildu að litið sé fram hjá hámarksfjölda hlutasýna sem tilgreindur er í töflunum hér fyrir neðan, fjöldi hlutasýna sé ákvarðaður með kvaðratrótarjöfnunni í viðeigandi hluta verklagsreglnanna (sjá lið 5.3) og lágmarksstærð safnsýna sé aukin hlutfallslega. Þetta kemur ekki í veg fyrir að stórrí framleiðslueiningu sé skipt í smærri framleiðsluhluta og að sýni sé tekið úr hverjum framleiðsluhluta í samræmi við verklagsregluna sem lýst er í liðum 5.1 og 5.2.
 - Vörueiningin verður að vera svo stór að unnt sé að taka sýni af öllum efnisþáttum sem hún er samsett úr.
 - Ef um er að ræða mjög stórar framleiðslueingar eða framleiðsluhluta (> 500 tonn) og um framleiðslueingar sem eru fluttar eða geymdar þannig að sýnataka getur ekki farið fram í samræmi við aðferðina við sýnatöku, sem kveðið er á um í lið 5.1 og 5.2 í þessum kafla, gildir aðferðin við sýnatöku sem kveðið er á um í lið 5.3.
 - Sé þess krafist í löggjöf að stjórnandi föðurfyrirtækis fari að ákvæðum þessarar reglugerðar innan ramma skyldubundins vöktunarkerfis má hann víkja frá megindlegu kröfunum sem kveðið er á um í þessum kafla, til að taka tillit til starfrænna eiginleika með því skilyrði að hann hafi sýnt lögbæru yfirvaldi með fullnægjandi hætti fram á jafngildi sýnatökuáferðarinnar að því er varðar að ná fram dæmigerðum sýnum, að fengnu leyfi frá lögbæru yfirvaldi.
 - Í undantekningartilvikum þegar ekki er hægt að beita sýnatökuáferðinni, sem sett er fram að því er varðar megindlegu kröfurnar vegna þeirra óviðunandi, viðskiptalegu afleiðinga sem skemmdir á framleiðslueiningunni hefðu (vegna tegundar umbúða, flutningsmáta, geymslumáta o.s.frv.) er heimilt að beita staðgönguáferð við sýnatöku, að því tilskildu að hún gefi svo dæmigerð sýni sem framast er kostur og að henni hafi að fullu verið lýst og hún skjalfest.
- 5.1. **Megindlegar kröfur varðandi hlutasýni í tengslum við eftirlit með efnum eða afurðum sem eru jafndreifð í öllu föðrinu**
- 5.1.1. *Laust fast föður:*

Stærð vörueingar	Lágmarksfjöldi hlutasýna
≤ 2,5 tonn	7
> 2,5 tonn	√ af tvítugföldum fjölda tonna í vörueiningunni sem sýni eru tekin úr(*), allt að 40 hlutasýni

(*) Ef talan sem fæst er ekki heil tala skal hækka hana upp í næstu heilu tölu.

5.1.2. *Laust fljótandi fóður*

Stærð vörueiningar	Lágmarksfjöldi hlutasýna
≤ 2,5 tonn eða ≤ 2 500 lítrar	4(*)
> 2,5 tonn eða > 2 500 lítrar	7(*)

(*) Ef ekki er mögulegt að gera vökvann einsleitan þarf að fjölga hlutasýnunum.

5.1.3. *Fóður í umbúðum*

Fóður (fast og fljótandi) getur verið pakkað í poka, sekki, dósir, tunnur o.s.frv., sem í töflunni eru nefnd einingar. Sýni úr stórum einingum (≥ 500 kg eða lítrar) skulu tekin í samræmi við ákvæði sem tilgreind eru fyrir laust fóður (sjá liði 5.1.1 og 5.1.2).

Stærð vörueiningar	Lágmarksfjöldi eininga sem á að taka (a.m.k.) eitt hlutasýni úr(*)
1 til 20 einingar	1 eining(**)
21 til 150 einingar	3 einingar(**)
151 til 400 einingar	5 einingar(**)
> 400 einingar	¼ af √ af einingafjölda í vörueiningunni sem sýni eru tekin úr(***), allt að 40 einingar

(*) Ef það að opna einingu getur haft áhrif á greininguna (t.d. ef um er að ræða votfóður sem er viðkvæmt fyrir skemmdum) skal óopnaða einingin vera hlutasýni.

(**) Ef um er að ræða einingar þar sem innihaldið er ekki meira en 1 kg eða 1 lítri skal hlutasýni vera innihald einnar upprunalegrar einingar.

(***) Ef um er að ræða einingar þar sem innihaldið er ekki meira en 1 kg eða 1 lítri skal hlutasýni vera innihald einnar upprunalegrar einingar.

5.1.4. *Fóðurblokkir og saltsteinar*

Að lágmarki ein fóðurblokk eða saltsteinn í 25 eininga vörueiningu sem sýni eru tekin úr, að hámarki fjórar fóðurblokkir eða saltsteinar.

Ef um er að ræða fóðurblokkir eða saltsteina sem eru ekki þyngri en 1 kg hver skal hlutasýni vera innihald einnar fóðurblokkar eða einn saltsteinn.

5.1.5. *Gróffóður/fóðurjurtir*

Stærð vörueiningar	Lágmarksfjöldi hlutasýna(*)
≤ 5 tonn	5
> 5 tonn	√ af fimmföldum fjölda tonna í vörueiningunni sem sýni eru tekin úr(**), allt að 40 hlutasýni

(*) Hafa ber í huga að í tilteknum tilvikum (t.d. votfóðri) er ekki hægt að taka hlutasýni sem krafist er án þess að valda óvildunandi skaða á framleiðslueiningunni. Við slíkar aðstæður má nota staðgönguaðferð við sýnatöku og leiðbeiningar fyrir sýnatöku á slíkum framleiðslueiningum verða útfærðar fyrir gildistöku þessarar reglugerðar.

(**) Ef talan sem fæst er ekki heil tala skal hækka hana upp í næstu heilu tölu.

5.2. **Megindlegar kröfur varðandi hlutasýni í tengslum við eftirlit með innihaldsefnum eða efnem sem líklegt er að séu ekki jafndreifð í öllu fóðrinu**

Þessar megindlegu kröfur varðandi hlutasýni skulu gilda við eftirfarandi aðstæður:

— eftirlit með aflatoxínum, grasdrjólavepp, öðru sveppaeitri og skaðlegum grasafræðilegum óhreinindum í fóðurefnum,

— eftirlit með víxlmengun af völdum innihaldsefnis, þ.m.t. erfðabreytts efnis, eða efnis sem líklegt er að sé ekki jafndreifitt í fóðurefnum.

Ef eftirlitsyrivaldið hefur sterkan grun um misdreifingu í víxlmengunartilvikum af völdum innihaldsefnis eða virks efnis í fóðurböndu er heimilt að beita megindlegu kröfunum sem kveðið er á um í töflunni hér að neðan.

Stærð vörueningar	Lágmarksfjöldi hlutasýna
< 80 tonn	Sjá meginlegar kröfur í lið 5.1. Margfalda ber fjölda hlutasýna, sem á að taka, með 2,5.
> 80 tonn	100

5.3. Meginlegar kröfur varðandi hlutasýni ef um er að ræða mjög stórar framleiðslueiningar

Ef um er að ræða stórar vörueningar (vörueningar > 500 tonn) er fjöldi hlutasýna sem ber að taka = 40 hlutasýni + \sqrt{v} af tonnum í tengslum við eftirlit með eignum eða afurðum sem eru jafndreifð í öllu fóðrinu eða 100 hlutasýni + \sqrt{v} af tonnum í tengslum við eftirlit með innihaldsefnum eða eignum sem líklegt er að séu ekki jafndreifð í fóðurefnum.

6. MEGINLEGAR KRÖFUR VARÐANDI SAFNSÝNI

Kraft er eins safnsýnis úr hverri vörueningu sem sýni eru tekin úr.

	Tegund föðurs	Lágmarksstærð safnsýnis(*)(**)
6.1.	Laust fóður	4 kg
6.2.	Fóður í umbúðum:	4 kg(***)
6.3.	Fljótandi eða hálfhjótandi fóður:	4 lítrar
6.4.	Fóðurblokkir eða saltsteinar	
6.4.1.	þar sem hver vegur meira en 1 kg	4 kg
6.4.2.	þar sem hver vegur ekki meira en 1 kg	þyngd fjögurra upprunalegra fóðurblokka eða saltsteina
6.5.	Gróffóður/fóðurjurtir	4 kg(****)

(*) Ef föðrið sem sýnin eru tekin úr er verðmætt, má taka smærra safnsýni með því skilyrði að því sé lýst og það skjalfest í sýnatökuskýrslunni.

(**) Í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 619/2011 frá 24. júní 2011 um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með föðri að því er varðar tilvist erfðabreytts efnis sem er í málsmeðferð við leyfisveitingu eða sem leyfið er fallið úr gildi fyrir (Stjtið. EB L 166, 25.6.2011, bls. 9), verður safnsýnið vegna eftirlits með tilvist erfðabreytts efnis að innihalda a.m.k. 35 000 fræ/korn. Það þýðir að safnsýni af mais skal veга a.m.k. 10,5 kg og af sojabáunum 7 kg. Að því er varðar önnur fræ og korn eins og bygg, hirsí, hafra, hrísgrjón, rúg, hveiti og repjufræ samsvarar stærð safnsýnis, sem vegur 4 kg, meira en 35 000 fræjum.

(***) Ef um er að ræða fóður í umbúðum er mögulegt að safnsýnið nái ekki 4 kg þyngd, sem ræðst af stærð stöku einingana.

(****) Ef um er að ræða gróffóður eða fóðurjurtir með lítilli eðlisþyngd (t.d. hey, hálm) skal safnsýnið veга minnst 1 kg.

7. MEGINLEGAR KRÖFUR VARÐANDI LOKASÝNI

Lokasýni

Kraft er greiningar á a.m.k. einu lokasýni. Magnið í lokasýninu, sem greina á, skal ekki vera minna en sem hér segir:

Fast fóður	500 g(*)(**)(****)
Fljótandi eða hálfhjótandi fóður:	500 ml(*)

(*) Í samræmi við ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 619/2011 verður lokasýni vegna eftirlits með tilvist erfðabreytts efnis að innihalda a.m.k. 10 000 fræ/korn. Það þýðir að safnsýni af mais skal veга a.m.k. 3000 g og af sojabáunum 2000 g. Varðandi önnur fræ og korn eins og bygg, hirsí, hafra, hrísgrjón, rúg, hveiti og repjufræ samsvarar stærð lokasýnis, sem vegur 500 g, meira en 10 000 fræjum/kornum.

(**) Ef stærð safnsýnis er umtalsvert minni en 4 kg eða lítrar (sjá neðanmálgrein fyrir lið 6) má taka smærra lokasýni, með því skilyrði að því sé lýst og það skjalfest í sýnatökuskýrslunni.

(***) Ef um er að ræða sýnatöku úr belgávöxtum, korni og trjáhetum vegna ákvörðunar á varnarsafnsýnim skal lágmarksstærð lokasýnis vera 1 kg í samræmi við ákvæði tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2002/63/EB (Stjtið. EB L 187, 16.7.2002, bls. 30).

8. AÐFERÐ VIÐ SÝNATÖKU ÚR MJÖG STÓRUM FRAMLEIÐSLUEININGUM EÐA FRAMLEIÐSLUEININGUM SEM ERU GEYMDAR EÐA FLUTTAR ÞANNIG AÐ SÝNATAKA ÚR ALLRI FRAMLEIÐSLUEININGUNNI ER ÖMÖGULEG

8.1. **Almennar meginreglur**

Ef flutnings- eða geymslumáti á framleiðslueiningu gerir ókleift að taka hlutasýni úr allri framleiðslueiningunni skal helst taka sýni úr slíkum framleiðslueiningum þegar framleiðslueiningin er á hreyfingu.

Ef um er að ræða stórar vörugeymslur ætlaðar til geymslu á fóðri skal hvetja rekstraraðila til að setja upp búnað í vörugeymslunni sem gerir mögulegt að taka (sjálfvirkt) sýni úr allri framleiðslueiningunni sem geymd er.

Ef um er að ræða beitingu á aðferðum við sýnatöku sem kveðið er á um í þessum 8. kafla skal stjórnanda fôðurfyrirtækis eða fulltrúa þess tilkynnt um aðferðina við sýnatöku. Ef stjórnandi fôðurfyrirtækis eða fulltrúi þess dregur þessa aðferð við sýnatöku í efa skal stjórnandi fôðurfyrirtækis eða fulltrúi þess gera lögbæru yfirvaldi kleift að taka sýni úr allri framleiðslueiningunni á hans/hennar kostnað.

8.2. **Stórar framleiðslueiningar sem eru fluttar með skipi**

8.2.1. *Sýnataka úr efni á hreyfingu í stórum framleiðslueiningum sem eru fluttar með skipi*

Sýnataka úr stórum framleiðslueiningum í skipum skal helst framkvæmd á meðan varan er á hreyfingu (sýnataka úr efni á hreyfingu).

Taka skal sýni í hverri aðskilinni lest (eining sem hægt er að skilja í sundur). Lestir eru þó tæmdar að hluta til hver á eftir annarri, þannig að upphaflegur aðskilnaður er ekki lengur til staðar eftir flutning í geymsluaðstöðu. Því má framkvæma sýnatöku miðað við upphaflegan aðskilnað eða miðað við aðskilnað eftir flutning í geymsluaðstöðu.

Afferming skips getur tekið fleiri daga. Að staðaldri skal framkvæma sýnatöku með reglulegu millibili allan tímann á meðan á affermingu stendur. Hins vegar er ekki alltaf mögulegt eða viðeigandi að opinber skoðunarmaður sé viðstaddur sýnatöku allan tímann á meðan á affermingu stendur. Því er heimilt að framkvæma sýnatöku á hluta (vörueningu) allrar framleiðslueiningarinnar. Fjöldi hlutasýna er ákvarðaður með því að taka tillit til stærðar vörueningarinnar.

Ef um er að ræða sýnatöku úr hluta framleiðslueiningar af fóðri í sama flokki eða með sömu lýsingu og sá hluti framleiðslueiningarinnar hefur ekki reynst uppfylla kröfur ESB skal gera ráð fyrir því það eigi við um allt fôðrið í þeirri framleiðslueiningu, nema ef, að loknu ítarlegu mati, ekki koma fram neinar vísbendingar um að það sem eftir er af framleiðslueiningunni uppfylli ekki kröfur ESB.

Viðurvist skoðunarmanns er nauðsynleg jafnvel þó sýnið sé tekið sjálfvirkt. Ef sjálfvirka sýnataka er hins vegar framkvæmd með fyrirfram ákveðnum mælipáttum sem er ekki hægt að breyta á meðan á sýnatöku stendur, og hlutasýnum er safnað í innsigliuð ílát, sem kemur í veg fyrir öll möguleg svik, er viðurvistar skoðunarmanns eingöngu krafist við upphaf sýnatöku, í hvert sinn þegar skipta þarf um ílát fyrir sýnin og í lok sýnatöku.

8.2.2. *Sýnataka úr framleiðslueiningum, sem eru fluttar með skipi, með sýnatöku úr efni í kyrrstöðu*

Ef sýnin eru tekin úr efni í kyrrstöðu skal beita sömu aðferð og mælt er fyrir um varðandi geymsluaðstöðu (siló) sem er aðgengileg að ofan (sjá lið 8.4.1).

Sýnataka skal framkvæmd úr aðgengilegum hluta (að ofan) framleiðslueiningarinnar/lestarinnar. Fjöldi hlutasýna er ákvarðaður með tilliti til stærðar vörueningarinnar. Ef um er að ræða sýnatöku úr hluta framleiðslueiningar af fóðri í sama flokki eða með sömu lýsingu og sá hluti framleiðslueiningarinnar hefur ekki reynst uppfylla kröfur ESB skal gera ráð fyrir því það eigi við um allt fôðrið í þeirri framleiðslueiningu, nema ef, að loknu ítarlegu mati, ekki koma fram neinar vísbendingar um að það sem eftir er af framleiðslueiningunni uppfylli ekki kröfur ESB.

8.3. **Sýnataka úr stórum framleiðslueiningum sem eru geymdar í vörugeymslum**

Sýnataka skal framkvæmd úr aðgengilegum hluta framleiðslueiningarinnar. Fjöldi hlutasýna er ákvarðaður með tilliti til stærðar vörueningarinnar. Ef um er að ræða sýnatöku úr hluta framleiðslueiningar af fóðri í sama flokki eða með sömu lýsingu og sá hluti framleiðslueiningarinnar hefur ekki reynst uppfylla kröfur ESB skal gera ráð fyrir því það eigi við um allt fôðrið í þeirri framleiðslueiningu, nema ef, að loknu ítarlegu mati, ekki koma fram neinar vísbendingar um að það sem eftir er af framleiðslueiningunni uppfylli ekki kröfur ESB.

8.4. **Sýnataka í geymsluaðstöðu (silóum)**

8.4.1. *Sýnataka í silóum sem eru (auðveldlega) aðgengileg að ofan*

Sýnataka skal framkvæmd úr aðgengilegum hluta framleiðslueiningarinnar. Fjöldi hlutasýna er ákvarðaður með tilliti til stærðar vörueningarinnar. Ef um er að ræða sýnatöku úr hluta framleiðslueiningar af fóðri í sama

flokki eða með sömu lýsingu og sá hluti framleiðslueiningarinnar hefur ekki reynst uppfylla kröfur ESB skal gera ráð fyrir því það eigi við um allt fódrið í þeirri framleiðslueiningu, nema ef, að loknu ítarlegu mati, ekki koma fram neinar vísbendingar um að það sem eftir er af framleiðslueiningunni uppfylli ekki kröfur ESB.

8.4.2. *Sýnataka í sílóum sem eru ekki aðgengileg að ofan (lokuð síló)*

8.4.2.1. Síló sem eru ekki aðgengileg að ofan (lokuð síló) > 100 tonn að stærð

Ekki er hægt að taka sýni úr fódri í kyrrstöðu sem er geymt í slíkum sílóum. Ef taka þarf sýni úr fódri í sílóinu en ekki er möguleiki á að flytja vörusendinguna til skal því komist að samkomulagi með rekstraraðilanum um að hann eða hún tilkynni skoðunarmanninum um hvenær afferming á sílóinu fer fram, svo hægt sé að taka sýni úr fódri á hreyfingu.

8.4.2.2. Síló sem eru ekki aðgengileg að ofan (lokuð síló) < 100 tonn að stærð

Aðferð við sýnatöku felur í sér að magn sem nemur 50 til 100 kg er fært í ílát og sýni eru tekin úr því. Stærð safnsýnis er í samræmi við alla framleiðslueininguna og fjöldi hlutasýna tengist því magni sem er fært úr sílóinu í ílát til sýnatöku. Ef um er að ræða sýnatöku úr hluta framleiðslueiningar af fódri í sama flokki eða með sömu lýsingu og sá hluti framleiðslueiningarinnar hefur ekki reynst uppfylla kröfur ESB skal gera ráð fyrir því það eigi við um allt fódrið í þeirri framleiðslueiningu, nema ef, að loknu ítarlegu mati, ekki koma fram neinar vísbendingar um að það sem eftir er af framleiðslueiningunni uppfylli ekki kröfur ESB.

8.5. **Sýnataka úr lausu fódri í stórum lokuðum ílátum**

Sýnataka úr slíkum framleiðslueiningum er oft eingöngu möguleg við affermingu. Í tilteknum tilvikum er ekki unnt að afferma á innflutnings- eða eftirlitsstað og því skal sýnataka fara fram þegar slíkir gámar eru affermdir.

9. FYRIRMÆLI UM TÖKU, UNDIRBÚNING OG ÞÖKKUN SÝNA

9.1. **Almenn atriði**

Sýnin skulu tekin og undirbúin án ónaúðsynlegra tafa með það í huga að nauðsynlegt er að gera varúðarráðstafanir til að tryggja að vörinni sé hvorki breytt né hún menguð. Verkfæri, svo og allt yfirborð og ílát, sem ætlað er að komist í snertingu við ílátin, verða að vera hrein og þurr.

9.2. **Hlutasýni**

Hlutasýni skulu tekin af handahófi úr allri vörueiningunni, sem sýni eru tekin úr, og þau skulu öll vera því sem næst jöfn að stærð.

Stærð hlutasýnis er a.m.k. 100 grömm, eða 25 grömm ef um er að ræða gróffóður eða fódurjurtir með lítilli eðlisþyngd.

Ef, í samræmi við reglurnar um aðferðir við sýnatöku, sem settar eru í 8. lið, taka þarf færri en 40 hlutasýni skal ákvarða stærð hlutasýna í hlutfalli við tilskilda stærð safnsýnis sem þarf að nást (sjá 6. lið).

Ef um er að ræða sýnatöku úr litlum framleiðslueiningum af fódri í umbúðum og meginlegu kröfurnar eru þær að taka skuli takmarkaðan fjölda hlutasýna, skal hlutasýni vera innihald einnar upprunalegrar einingar, sem inniheldur ekki meira en 1 kg eða einn lítra.

Ef um er að ræða sýnatöku úr fódri í umbúðum sem samanstendur af litlum einingum (t.d. < 250 g) fer stærð hlutasýnisins eftir stærð einingarinnar.

9.2.1. *Laust fóður*

Ef við á má sýnataka fara fram þegar vörueining, sem sýni eru tekin úr, er flutt til (við fermingu eða affermingu).

9.2.2. *Fóður í umbúðum*

Þegar valinn hefur verið tilskilinn fjöldi eininga, sem taka á sýni úr skv. 5. kafla, skal taka hluta innihaldsins úr hverri þeirra með spjóti eða skóflu. Ef þörf krefur skal taka sýnin eftir að einingarnar hafa verið tæmdar hver fyrir sig.

9.2.3. *Fljótandi eða hálfþjótandi fóður sem er einsleitt eða sem unnt er að gera einsleitt*

Þegar tilskilinn fjöldi eininga, sem tilgreindur er í 5. kafla, hefur verið valinn til sýnatöku skal innihaldið gert einsleitt ef þörf krefur og magn tekið úr hverri einingu.

Hlutasýnin má taka þegar innihaldið er losað.

9.2.4. *Fljótandi eða hálfhjótandi fóður sem ekki er unnt að gera einsleitt*

Þegar tilskilinn fjöldi eininga, sem tilgreindur er í 5. kafla, hefur verið valinn til sýnatöku skal taka sýni á mismunandi dýpi.

Einnig má taka sýni þegar verið er að losa innihaldið en kasta skal fyrstu hlutunum.

Í báðum tilvikum skal heildarrúmmálið, sem tekið er, ekki vera minna en 10 lítrar.

9.2.5. *Fóðurblokkir og saltsteinar*

Þegar sá fjöldi fóðurblokka eða saltsteina, sem tilgreindur er í 5. kafla, hefur verið valinn til sýnatöku skal taka hluta af hverri fóðurblokk eða af hverjum saltsteini. Ef grunur leikur á að fóðurblokk eða saltsteinn sé ekki einsleitur má nota alla fóðurblokkina eða allan saltsteininn sem sýni.

Ef um er að ræða fóðurblokkir eða saltsteina sem eru ekki þyngri en 1 kg hver skal hlutasýni vera innihald einnar fóðurblokkar eða eins saltsteins.

9.3. **Undirbúningur safnsýna**

Hlutasýnunum skal blandað saman svo að úr verði eitt safnsýni.

9.4. **Undirbúningur lokasýna**

Öllu efninu í safnsýninu skal blandað vandlega saman⁽⁵⁾.

— Hvert sýni skal sett í hentugt ílát/geymi. Gera skal allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir breytingu á samsetningu sýnisins, mengun þess eða útþynningu sem gæti átt sér stað meðan á flutningi eða geymslu stendur.

— Ef um er að ræða eftirlit með innihaldsefnum eða efnum, sem eru jafndreifð í öllu fóðrinu, má smækka safnsýnið á dæmigerðan hátt í a.m.k. 2,0 kg eða 2,0 lítra (smækkað sýni)⁽⁶⁾, helst með því að nota annað hvort vélvirkan eða sjálfvirkan sýnadeili. Vegna eftirlits með varnarefnaleifum í belgávöxtum, korni og trjáhnetum skal lágmarksstærð smækkaðs sýnis vera 3 kg. Ef eðli fóðursins leyfir ekki notkun sýnadeilis eða sýnadeilir er ekki tiltækur má smækka sýnið með fjórðungsáðferð. Úr smækkuðu sýnunum skal svo útbúa lokasýnin (vegna eftirlits, vegna varnar og til viðmiðunar) sem eru svipuð að stærð og í samræmi við meginlegu kröfurnar í 7. kafla. Ef um er að ræða eftirlit með innihaldsefnum, þ.m.t. erfðabreyttu efni, eða efnum sem líklegt er að séu ekki jafndreifð í fóðurefnum, skal safnsýnið:

— gert fullkomlega einsleitt og síðan skipt í lokasýni eða

— smækkað í a.m.k. 2 kg eða 2 lítra⁽⁷⁾ með því að nota vélrænan eða sjálfvirkan sýnadeili. Eingöngu ef eðli fóðurs leyfir ekki notkun sýnadeilis má, ef nauðsyn krefur, smækka sýnið með fjórðungsáðferð. Vegna eftirlits með erfðabreyttum efnum innan ramma reglugerðar (ESB) nr. 619/2011 verður smækkaða sýnið að innihalda a.m.k. 35 000 fræ/korn til þess að fá lokasýni vegna fullnustu ákvæða, vegna varnar eða til viðmiðunar, a.m.k. 10 000 fræ/korn (sjá neðanmálsgrein (**)) í 6. kafla og neðanmálsgrein (*) í 7. kafla).

9.5. **Umbúðir sýna**

Innsigla skal ílátin eða pakkningarnar og merkja þau þannig að ekki sé hægt að opna þau án þess að skaða innsiglið. Innsiglið verður að ná yfir allt merkið.

9.6. **Sending sýna til rannsóknarstofu**

Senda verður sýnið án ónauðsynlegra tafa til tilgreindu greiningarstofunnar, ásamt upplýsingunum sem greinandinn þarfnast.

10. **SÝNATÖKUSKÝRSLA**

Halda verður skrá yfir öll sýnin svo að hægt sé að sanngreina hverja vörueiningu og stærð hennar á ótvíráðan hátt.

Í skránni skal einnig tilgreina öll frávik frá aðferðum við sýnatöku eins og kveðið er á um í þessari reglugerð.

Auk rannsóknarstofunnar, sem annast eftirlit, skal gera skýrsluna aðgengilega stjórnanda fóðurfyrirtækisins og/eða rannsóknarstofu sem stjórnandi fóðurfyrirtækisins tilnefnir.

⁽⁵⁾ Merja skal alla kekki (ef þörf krefur með því að taka þá úr og setja þá svo aftur saman við sýnið.)

⁽⁶⁾ Nema ef um er að ræða gröffóður eða fóðurjurtir með litla eðlisþyngd.

⁽⁷⁾ Nema ef um er að ræða gröffóður eða fóðurjurtir með litla eðlisþyngd.

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

ALMENN ÁKVÆÐI UM GREININGARAÐFERÐIR FYRIR FÓÐUR

A. UNDIRBÚNINGUR SÝNA FYRIR GREININGAR

1. Tilgangur

Aðferðirnar, sem lýst er hér á eftir, varða undirbúning fyrir greiningu sýna sem rannsóknarstofur, sem annast eftirlit, fá að lokinni sýnatöku í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

Rannsóknarsýnin skal undirbúa þannig að vegið magn, sem kveðið er á um í greiningaraðferðunum, sé einsleitt og dæmigert fyrir lokasýnin.

2. Varúðarráðstafanir

Aðferðin, sem nota skal við undirbúning sýna, ræðst af greiningaraðferðum sem nota skal og innihaldsefnum eða efnunum sem haft er eftirlit með. Því er mjög brýnt að tryggt sé að þær aðferðir sem eru notaðar við undirbúning sýna séu viðeigandi fyrir greiningaraðferðina sem notuð er og fyrir innihaldsefnin eða efnin sem haft er eftirlit með.

Allar nauðsynlegar aðgerðir skulu framkvæmdar þannig að komið sé eins og unnt er í veg fyrir að sýnið geti mengast eða samsetning þess breyst.

Mölnun, blöndun og sigtun skal framkvæmd án tafar og þannig að sýnið komist sem minnst í snertingu við loft og birtu. Ekki skal nota kvarnir eða mölunartæki sem líklegt er að hiti sýnið verulega.

Mælt er með því að fóður, sem er sérstaklega viðkvæmt fyrir hita, sé malað handvirkt. Einnig skal þess gætt að tryggt sé að sjálfur búnaðurinn valdi ekki mengun.

Ef ekki er unnt við undirbúning að koma í veg fyrir verulegar breytingar á rakainnihaldi sýnisins skal ákvarða rakainnihald áður en undirbúningur fer fram og á eftir í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í A-hluta III. viðauka.

3. Aðferð

3.1. Almenn aðferð

Prófunardeiliskammturinn er tekinn úr lokasýninu. Ekki er mælt með skiptingu með keiluaðferðinni (e. *coning*) eða fjórskiptingaraðferðinni (e. *quartering*) því það gæti valdið mikilli skekkju við skiptingu í prófunardeiliskammta.

3.1.1. Fóður sem hægt er að mala beint

— Blanda skal sigtaða lokasýnið og safna því í hreint, þurr og hentugt ílát með loftþéttum tappa. Blanda skal aftur rétt áður en magnið er vegið til greiningar (prófunardeiliskammtur), til að tryggja fullkomna einsleitni.

3.1.2. Fóður sem hægt er að mala eftir þurrkun

— Ef ekki eru fyrirhæfið um annað í greiningaraðferðinni skal þurrka lokasýnið til að minnka rakainnihald þess niður í 8 til 12%, í samræmi við undirbúningsþurrkunaraðferðina, sem lýst er í lið 4.3 í aðferð til að ákvarða raka, sem um getur í A-hluta III. viðauka. Síðan er haldið áfram eins og tilgreint er í lið 3.1.1.

3.1.3. Fljótandi eða hálfhljótandi fóður:

— Safna skal sýninu í hreint, þurr og hentugt ílát með loftþéttum tappa. Blanda skal vandlega rétt áður en magnið er vegið til greiningar (prófunardeiliskammtur), til að tryggja fullkomna einsleitni.

3.1.4. Annað fóður

— Lokasýni, sem ekki er unnt að undirbúa í samræmi við einhverja af þeim aðferðum sem lýst er hér að framan, skulu meðhöndluð með einhverri annarri aðferð sem tryggir að magnið, sem vegið er til greiningar (prófunardeiliskammturinn), sé einsleitt og dæmigert fyrir lokasýnið.

3.2. Sérstakar aðferðir ef um er að ræða rannsókn með sjónrænni skoðun eða smásjárannsókn eða þegar allt safnsýnið er gert einsleitt

— Ef um er að ræða rannsókn með sjónrænni skoðun (án þess að nota smásjá) er allt rannsóknarsýnið notað til rannsókna.

— Ef um er að ræða smásjárannsókn má rannsóknarstofan smækka safnsýnið eða smækka smækkaða sýnið enn frekar. Lokasýnin vegna varnar og loks vegna viðmiðunar eru tekin með aðferð sem er jafngild þeirri sem er notuð fyrir lokasýnið vegna fullnustu ákvæða.

— Ef allt safnsýnið er gert einsleitt ber að taka lokasýnin úr einsleita safnsýninu.

4. **Geymsla sýna**

Sýni skal geyma við hitastig sem veldur ekki breytingu á samsetningu þeirra. Sýni sem ætluð eru til greiningar á vítamínum eða efnum sem eru mjög viðkvæm fyrir birtu skulu geymd þannig að sýnin verði ekki fyrir skaðlegum áhrifum af völdum birtu.

B. ÁKVÆÐI UM PRÓFEFNI OG BÚNAÐ SEM NOTAÐUR ER VIÐ GREININGAR

1. Ef ekki eru fyriræmi um annað í greiningaraðferðinni skulu öll prófefni vera af greiningarhreinleika. Þegar greina á snefilefni verður að prófa hreinleika prófefnanna með eyðuprófun. Ef niðurstöður gefa tilefni til kann frekari hreinsun á prófefnunum að reynast nauðsynleg.
2. Í öllum aðgerðum sem snúast um gerð lausna, þynningu, skolun eða þvott, sem minnst er á í greiningaraðferðunum án þess að tilgreint sé hvaða leysi eða þynningarefni skuli nota, er gert ráð fyrir því að vatn sé notað. Almennt gildir að vatnið skal vera steinefnasneytt eða eimað. Í sérstökum tilvikum, sem tilgreind eru í greiningaraðferðinni, er nauðsynlegt að vatnið hafi verið hreinsað í sérstöku ferli.
3. Með hliðsjón af venjulegum búnaði á rannsóknarstofum, sem annast eftirlit, takmarkast sá búnaður sem um getur í greiningaraðferðunum við þau áhöld og þann búnað sem eru sérstök eða sem krefjast sérstakrar notkunar. Búnaðurinn verður að vera hreinn, einkum ef ákvarða þarf mjög litla skammta af efni.

C. BEITING GREININGARAÐFERÐA OG FRAMSETNING NIÐURSTAÐNANNA

1. **Útdráttaraðferð**

Í mörgum tilvikum er sértæk útdráttaraðferð tilgreind fyrir tiltekna greiningaraðferð. Almennt gildir að unnt er að beita öðrum útdráttaraðferðum en þeirri sem um getur í aðferðinni að því tilskildu að sýnt hafi verið fram á að útdráttaraðferðin, sem er notuð, hafi sambærilega skilvirkni í útdrætti að því er varðar efniviðinn, sem greindur er, og aðferðin sem getið er í greiningaraðferðinni.

2. **Hreinsunaraðferð**

Í mörgum tilvikum er sértæk hreinsunaraðferð tilgreind fyrir tiltekna greiningaraðferð. Almennt gildir að unnt er að beita öðrum hreinsunaraðferðum en þeirri sem um getur í aðferðinni að því tilskildu að sýnt hafi verið fram á að hreinsunaraðferðin, sem er notuð, leiði til sambærilegrar niðurstöðu við greiningu á viðkomandi efniviði og aðferðin sem getið er í greiningaraðferðinni.

3. **Fjöldi ákvarðana**

Ef um er að ræða greiningu á óæskilegum efnum, ef niðurstaða úr fyrstu ákvörðun er umtalsvert (> 50%) lægri en forskriftin sem eftirlit er haft með er ekki þörf á frekari ákvörðunum að því tilskildu að notaðar séu vídeigandi gæðaaðferðir. Í öðrum tilvikum er tvöföld greining (e. *second determination*) nauðsynleg til að útiloka hugsanlega innri víxlmengun eða rugling á sýnum fyrir slysi. Meðaltal úr greiningunum tveimur, þar sem tillit er tekið til mælióvissu, er notuð til að staðfesta samræmi við kröfur.

Ef um er að ræða eftirlit með uppgefnu innihaldi efnis eða innihaldsefnis, ef niðurstaða úr fyrstu ákvörðun staðfestir uppgefið innihald, þ.e. ef niðurstaða greiningar fellur innan viðunandi fráviksmarka fyrir uppgefna innihaldið, er ekki þörf á frekari ákvörðunum að því tilskildu að notaðar séu vídeigandi gæðaaðferðir. Í öðrum tilvikum er tvöföld greining nauðsynleg til að útiloka hugsanlega innri víxlmengun eða rugling á sýnum fyrir slysi. Meðaltal úr greiningunum tveimur, þar sem tillit er tekið til mælióvissu, er notuð til að staðfesta samræmi við kröfur.

Í sumum tilvikum eru þessi viðunandi fráviksmörk skilgreind í löggjöf, t.d. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 767/2009 frá 13. júlí 2009 um setningu föðurs á markað og notkun þess, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 79/373/EBE, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/511/EBE, tilskipunum ráðsins 82/471/EBE, 83/228/EBE, 93/74/EBE, 93/113/EB og 96/25/EB og á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/217/EB⁽⁸⁾.

4. **Skýrslugjöf um greiningaraðferðir sem eru notaðar**

Í greiningarskýrslunni skal tilgreina greiningaraðferðina sem notuð er.

5. **Skýrslugjöf um niðurstöðu greiningar**

Niðurstaða greiningar skal gefin upp á þann hátt sem mælt er fyrir um í greiningaraðferðinni með vídeigandi fjölda marktækra talna og skal leiðrétt, ef nauðsyn krefur, fyrir sama rakainnihald og var í lokasýninu áður en það var undirbúið.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 229, 1.9.2009, bls. 1.

6. Mælióvissa og endurheimtarhlutfall ef um er að ræða greiningu á óæskilegum efnum

Að því er varðar óæskileg efni í skilningi tilskipunar 2002/32/EB, skal litið svo á að afurð, sem er ætluð í fóður, sé ekki í samræmi við fastsett hámarksinnihald ef niðurstöður greiningarinnar, miðað við fyrir fóður með 12% rakainnihald teljast vera yfir hámarksinnihaldinu, að teknu tilliti til útvíkkaðrar mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt. Til að meta samræmi við hámarksinnihaldið er greindi styrkurinn, sem hefur verið leiðréttur fyrir endurheimt, notaður þegar útvíkkuð mælióvissa hefur verið dregin frá. Þessi aðferð á einungis við um tilvik þar sem greiningaraðferðin gerir kleift að meta mælióvissu og leiðréttingu fyrir endurheimt (t.d. ekki mögulegt þegar um smásjargreiningu er að ræða).

Skýra skal frá niðurstöðum greiningarinnar á eftirfarandi hátt (ef greiningaraðferðin gerir það kleift að meta mælióvissuna og endurheimtarhlutfallið):

- a) leiðrétt fyrir endurheimt og hlutfall endurheimtar er tilgreint. Leiðrétting fyrir endurheimt er ekki nauðsynleg ef endurheimtarhlutfallið er á bilinu 90% til 110%.
- b) sem „ $x \pm U$ “, þar sem x er niðurstaða greiningarinnar og U er útvíkkaða mælióvissan með þekjustuðulinn 2 sem gefur 95% öryggisstig.

Ef niðurstaða úr greiningunni er umtalsvert (>50 %) lægri en forskriftin, sem eftirlit er haft með, og að því tilskildu að notaðar séu viðeigandi gæðaaðferðir og að greiningin þjóni einungis þeim tilgangi að kanna samræmi við lagaákvæði má þó gera grein fyrir niðurstöðu úr greiningunni án leiðréttingar fyrir endurheimt og í þeim tilvikum má sleppa því að skýra frá endurheimtarhlutfalli og mælióvissu.“